

Pruhem mrtvé země vyrytým do tváře Venušského deštného pralesa se rozléhalo hluboké brumlání výkonných dieselových motorů. Servisní četa 49. mechanizovaného praporu Imeriálních sil projížděla bojiště a pátrala o různých kusech techniky, které ještě stály za záchranu.

„Pane, máme tu několik Tančičků“ ozval se vojín Průcha. „Čeho?!“ reagoval seržant Krawinski podrážděně „Nooo, hmm, Grejhaundů L A F V, pane“ odpověděl Průcha. „A proč mě s tím otravujete, vojíne?“ otázal se seržant. „Pane, abychom je vyprostili a odvezli, pane!“ řekl poněkud zaraženě vojín. Byl u čety teprve první týden. „Vojíne“, odvětil trpělivě Krawinski, „Greyhound je šrot už když vyjede z továrny, k tomu na téhle vlhké hroudě bahna má problém vůbec dojet na bojiště. Vidíte na těch „strojích“ nějaké známky poškození, vojíne? Nebo snad těla jejich posádek?“. „Ehm, ne, pane!“ zarazil se Průcha. „Vypadá to tedy, že prostě přestali jet... Vymontujte motory, ty aspoň za něco stojí, zbytek zaminujte, třeba přilákají nějakou tu Bauhauskou škodnou ...“ udělil seržant rozkazy a znechuceně se zadíval na nedaleký okraj pralesa...